

9 И разумѣхъ голѣмо множество отъ Иудеи-тѣ че е тамо; и дойдохъ, не токо за Иисуса, но да видять и Лазаря, ^{кого} то въскрѣси отъ мъртвы-тѣ. А първосвѧщенници-тѣ ся ^инаговорихъ да убѣжть 11 и Лазаря; Защото ^имнозина отъ Иудеи-тѣ за него отивахъ, и вѣрувахъ въ Иисуса.

12 ^иНа утрѣшній-тѣ день народъ много, който бѣше дошелъ на празникъ-тѣ, като чухъ че иде Иисусъ въ Єрусалимъ,

13 Зѣхъ вѣйки финиковы, та излѣзохъ да го посрѣдникъ, и выкахъ: ^иОсанна, благословенъ който иде въ име-то Господне,

14 Царь Израилевъ. А Иисусъ ^инамѣри осле, и вѣзѣдникъ на него, споредъ както е писано:

“Не бой ся, дѣще Сионова; ето, твой-тѣ Царь иде вѣзѣдникъ на ждрѣбе 16 ослично.” Но това ученици-тѣ му испрѣвомъ ^ине разумѣхъ, а ^икогато ся прослави Иисусъ, ^{тогазъ си наумихъ че това бѣ за него писано, и това му сторихъ.}

17 А народъ-тѣ който бѣше съ него, когато повѣка Лазаря отъ гробъ-тѣ и го въскрѣси отъ мъртвы-тѣ, свидѣтелствуваше.

18 ^иЗа това го и посрѣдникъ народъ-тѣ, защото чухъ че сториъ това чудо. А Фарисеи-тѣ рекохъ помежду си: ^иВидите ли че нищо не ползвувате? Ето, свѣтъ-тѣ отиде всѣдъ него.

20 И ^имежду тѣзи, които вѣзлѣзувахъ да ся поклонятъ въ празникъ-тѣ, ^иимаше 21 и нѣкои Еллини. И тѣ дойдохъ при Филиппа, ^икойто бѣ отъ Виесандж Галилейски, и молихъ му ся и казувахъ: Господине, искали ся видимъ Иисуса. Идува Филиппъ и казува на Андрея; Андрей 23 пакъ и Филипъ казууватъ на Иисуса. А Иисусъ имъ отговори и рече: ^ФДойде частъта да ся прослави Сынъ человѣческий.

24 Истина, истинъ ви казувамъ: ^{Ако животъ-то зирно не падне въ земѣ-тѣ и не умре, то остава само: ако ли умре, много 25 плодъ приноси.} ^{Който обича животъ-тѣ си, ще го изгуби; и който ненавиди животъ-тѣ си на тойзи свѣтъ, за вѣченъ 26 животъ ще го упази.} Ако слугува нѣкои на мене, мене да послѣдува; и ^идѣто съмъ азъ, тамъ ще бѫде и слуга-та ми;

и който слугува на мене, него ще поchte 27 Отецъ ми.

^иСега душа-та ми е смутена; и що да рекѫ? Отче, избави мя отъ тойзи частъ. ^иНо за това дойдохъ на тойзи 28 частъ. Отче, прослави име-то твоое. Тогазъ

дойде ^иглѣсъ отъ небе-то: И прославихъ, 29 и пакъ ще прославихъ. А народъ-тѣ, които стоехъ и чухъ *tova*, казувахъ: Грѣмъ е. Други говорѣхъ: Ангелъ му продума.

30 Отговори Иисусъ и рече: ^иТойзи глѣсъ не бѣде за мене, но за васъ. Сега е сѫдба на тойзи свѣтъ; сега ^икнязъ-тѣ на тойзи свѣтъ ще бѫде испажденъ вѣнь. И когато бѫдѫ азъ ^ивъздигнѫтъ отъ земѣ-тѣ, ^ище привлѣкъ всички-тѣ при себе си.

33 А ^итова говорѣше като назначаваше отъ каквъ смѣртъ имаше да умре. Отговори му народъ-тѣ: ^иНѣй смѣ чули отъ за-коинъ-тѣ че Христосъ во вѣки прѣбѣда; и какъ казуваши ты че Сынъ человѣчески трѣбва да бѫде въздигнѫтъ? Кой е тойзи Сынъ человѣчески? И рече имъ Иисусъ: ^иОще малко врѣме видѣлия-та е съ васъ. ^иХодѣте доклѣ имате видѣлия, да вы не настигните тѣмнина-та; ^иа който ходи въ тѣмнина-тѣ, не знае кѫдѣ отива. Доклѣ имате видѣлия-тѣ, вѣрувайте въ видѣлия-тѣ, за да сте ^исынове на видѣлия-тѣ. Това издума Иисусъ, и отиде та ся ^искри отъ тѣхъ.

37 Но ако и да бѣ сториъ толкозъ чуде-са прѣдъ тѣхъ, не вѣрувахъ въ него;

38 За да ся испѣлии рѣчъ-та на пророка Исаїй, който рече: ^иГосподи, кой повѣ-рува на наше-то проповѣданіе? и мыща-ра Господи кому ся откры?

39 За това не можахъ да вѣруватъ, защото пакъ Исаія рече: ^иОслѣпиль е очи-тѣ имъ, и окамениль сърдца-та имъ; съ очи да не видятъ, и съъ сърдца да не разумѣятъ;

40 ^иТова рече Исаія, когато видѣ славѣ-тѣ неговѣ, и говори за него. Но пакъ и отъ кнезове-тѣ мнозина повѣрувахъ въ него; но ^ипоради Фарисеи-тѣ не исповѣдувахъ, за да не бѫдѫтъ отложени отъ сѫбори-ще-то; ^иЗащото вѣзлобихъ славѣ-тѣ человѣческѣ повече неже славѣ-тѣ Божиї.

44 А Иисусъ вѣзглѣ и рече: ^иКойто вѣ-рува въ мене, не вѣрува въ мене, но въ 45 тогози който мя е проводильт. И ^икойто гледа мене, гледа тогози който мя е прово-дильт. ^иАзъ дойдохъ видѣлина на свѣтъ-тѣ, за да не остане въ тѣмнинахъ всякой който вѣрува въ мене. И ако чуе нѣкои мон-тѣ словеса, и не повѣрува, ^иазъ нѣма да го сѫдихъ; ^изащото не дойдохъ да сѫдихъ

^иМат. 12; 29. Лук. 10; 18 | ^иЛук. 16; 8. Ефес. 5; 8. 1
ио Лук. 16; 31. Га. 14; 30. 16; 11. Іоан. 26; 18. 2 Кор. 4; 4. Ефес. 2; 6. 12.
и Га. 11; 45. Ст. 18. Га. 13; 32. 17; 1. Га. 3; 14. 8; 28.
и Мар. 21; 8. Мар. 11; 8. Лук. 19; 35. 36 и др. Га. 1; 14; 3. 17; 24. 1 Сол. 4; 17.
и Псал. 118; 25, 26. и Мат. 10; 39. 16; 25. Мар. 8; 35. Лук. 9; 24. 17; 33. ио Рим. 5; 18. Евр. 2; 9.
и Мар. 21; 7. Га. 1; 15; 32.
и Зах. 9; 9. ио Псал. 89; 36. 37. 110; 4. Га. 9; 7. 58; 8. Іоан. 37; 25. Дан. 2; 44. 7; 14, 27.
и Лук. 18; 34. Мих. 4; 7. иа Га. 1; 9; 8; 12. 9; 5. Ст. 46.
и Га. 7; 39. иа Га. 1; 12; 36. Га. 3; 19. 8;
и Га. 14; 26. иа Ст. 35; 36. Га. 12. 9; 5; 39.
и Ст. 11. иа Га. 5; 45. 8; 15, 26.
и Га. 11; 47, 48. иа Га. 11; 10. 1 Іоан. 2; 11.
и Ап. 17; 4. и Га. 3; 17.